

kommuner. Sideløbende blev der foretaget analyser i Københavns kommune, idet det skønnedes, at resultaterne fra Vejle amtskommune ikke umiddelbart kunne overføres på Københavnsområdet. På baggrund af de samlede analyser er de enkelte opgaver derefter bedømt for landet som helhed.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det kun er stigningen i de administrative udgifter, der er søgt bedømt. Der er ikke i disse overslag indbygget udgifter, der kan betragtes som investeringer i anlæg eller lignende, herunder udgifter i forbindelse med projektering og etablering af sådanne anlæg m. v. I en del af overslagene indgår udgifter til laboratorieanalyser og lignende, men der er i forbindelse med disse udgifter lagt det skøn til grund, at sådanne analyser direkte er nødvendige for sagsbehandlingen, hvorfor de er betragtet som administrationsudgifter.

Som supplement til de nævnte analyser er der blandt andet gennem besøg i Sverige og Norge indhentet yderligere oplysninger om de tilsvarende forhold. I Sverige er der foretaget en række vurderinger af det svenske system og de dertil knyttede administrationsudgifter, bl. a. gennem besøg i Naturvårdsverket, der er en væsentlig del af den centrale svenske miljøbeskyttelsesadministration. De indsamlede oplysninger har ikke alle direkte kunnet overføres til danske forhold, idet der på en række områder er betydelige forskelle. Det har imidlertid i særdeleshed vedrørende vurdering af miljøstyrelsens fremtidige opgaver og de heraf følgende administrationsudgifter været værdifuldt at kunne vurdere disse i relation til specielt Naturvårdsverkets tekniske afdelinger. Tilsvarende er der blandt andet gennem besøg i Norge, dels hos Røykskaderådet under Industridepartementet, dels i Vann- og avløpskontoret i Norges vassdrags- og elektricitetsvesen indhentet oplysninger, der på en række områder har kunnet støtte vurderingerne.

Som beregningsgrundlag for de „egentlige“ administrationsudgifter er søgt bedømt den nødvendige udbygning af personalekapaciteten med hensyn til sagsbehandlende medarbejdere, f. eks. omfattende ingeniører, jurister, økonomer, økologer, læger og andre medarbejdere med tilsvarende uddannelser, mens udgifterne til kontorpersonale, kontorhold m. v. er beregnet som en procentuel forøgelse af lønudgiften til de sagsbehandlende medarbejdere. Som generelt længgrundlag er fastlagt 75-80.000 kr. pr. sagsbehandlende medarbejder pr. år, og hertil er lagt et tillæg på 150 pct. til dækning af øvrige administrationsudgifter. Der er dog i forbindelse med en række specialopgaver, f. eks. ved en del tilsyns-

opgaver samt ved opgørelsen af laboratorieomkostninger m. v. anvendt andre beregningsgrundlag, idet der ved sådanne opgaver normalt mere direkte er søgt beregnet de forventede udgifter til opgaverens løsning.

Ved bedømmelsen af de samlede overslag skal det derfor bemærkes, at disse overslag naturligvis kan være underkastet en række variationer, idet de bygger på bedømmelse af forhold, der vanskeligt kan skønnes over. Dette gælder specielt med hensyn til antallet af sager, og i hvilket omfang de trufne afgørelser vil blive påklaget. Man er imidlertid af den opfattelse, at materialet, selvom det på en række punkter giver anledning til nogen usikkerhed, alligevel er af en sådan ensartethed, at de foretagne skøn er forsvarlige. Det skal endvidere bemærkes, at der i overslagene er bygget på en række forventninger og forudsætninger for den fremtidige administration, som kan vise sig at være utilstrækkelige. Stigningen i såvel de centrale som decentrale administrationsomkostninger vil f. eks. være afhængig af den takt, hvori de statslige og kommunale og amtskommunale myndigheder opbygger og udbygger den bestående organisation til at løse de nye opgaver. Den hastighed og det omfang, hvormed generelle normer og regler tilvejebringes, er naturligvis ligeledes af meget stor betydning for overslagene, men der er som udgangspunkt taget den organisation og det opgaveomfang, der kan forventes etableret 2-3 år efter lovens ikrafttræden.

Kommunale og amtskommunale opgaver.

Godkendelser og tilladelser.

Ved bedømmelsen af de fremtidige administrationsomkostninger i forbindelse med godkendelser af virksomheder efter kapitel 5 samt tilladelser af anlæg efter kapitel 4 i de kommunale og amtskommunale forvaltninger vil det være nødvendigt at bedømme tre faktorer særskilt.

1. Antallet af sager.
2. Den til sagsbehandlingen nødvendige tid.
3. Eventuelle øvrige omkostninger.

ad 1. Antallet af sager.

Loven indeholder krav om godkendelse af nye virksomheder eller virksomheder, der ændrer deres produktion, jfr. § 35, samt en tilsvarende bestemmelse om udledning af spildevand, jfr. § 18. Loven indeholder endvidere bestemmelser efter hvilke, der kan kræves godkendelse af allerede eksisterende virksomheder, uanset de ikke ændrer deres produktion, jfr. §§ 36, 37 og 38 samt tilsvarende krav efter § 19.